

BIJ EEN ONBEKEND GEDICHT VAN DA COSTA

P. L. Schram

Ter Bruiloft
van
Doctor Allard Pierson
en

Mejonkvrouw Pauline Hermine Elisabeth Gildemeester

18 $\frac{2}{23}$ 54

*Nog een handdruk den Bruigom, een Kushand de Bruid,
Eer de spoorbazuin blaast en de stoompijper fluit.
Nog een woord aan den Bruigom, den aanstaande Herder
Die de lauwer ontvlucht en zich spoedt tot de plicht.
Eerlang voert hem die vaart uit onze oogen steeds verder
Over grenspaal en stroom uit bereik en gezicht!
Nog een woord, eer de galm onzer Hollandsche toonen
Voor zijn ooren vervloeit in het suiz'lend Parijs,
Of, hoe welkom ook anders aan België's zonen,
Zich verhulle in een uitspraak op Leuvensche wijs.
Ja! een woord voor den Man. 't Zij van God hem gegeven
Voor den Heer, bij Zijn hart, met zijn Gade, in zijn werk
Voor 't behoud van Zijn huis, voor het heil van Gods Kerk
Steeds manmoedig te waken, volstandig te leven:*

*Moog hij hoog
Voor ons oog*

*Als de palm van den psalm recht op hemelwaart groeien
In den kamp des te weliger bloeien,
Door geloof, hoop en liefde geworteld in 't Woord
Van den God wien zijn hart en zijn leven behoort.*

*Vruchten dragen bij levende waatren
Die van lieflijke zielsvrede klaatren,
Die van heilige lofzangen schaatren.*

*Nog een woord voor den Bruigom! een beë voor zijn Bruid,
Eer de Zon dezer feesten haar omloop besluit.
Als de groenende olijf, als de vruchtrijke wingerd
Om den krachtigen boomstam geslingerd
Zal ze zijn, en de vrucht aan die twijgen gegroeid
Overstelpen den beker van 't huwelijksverbond*